O, de-aş avea... (I)

1

O, deaş avea eu limbi o mie
Şi mii de buze să cuvânt
Pe tonuri mii o armonie
Spre slava Celui pururi sfânt,
Iaş mulţumi de cea făcut
Cu mine, fiul cel pierdut.

O, de-aş avea... (I)

2

O, dear suna al meu glas tare,
Să se audă pân’ la cer,
Căci sângelemi cantro
vâltoare
Se zbate, Doamne, când Te
cer.
Dear fi întreagă viaţa mea
Un imn spre închinarea Ta!

O, de-aş avea... (I)

3

De ce tăceţi, cântări de slavă?
Mai sus, mai sus, zburaţi mai sus!
Aduceţi veşnică cinstire
Şi mulţumire lui Isus.
Şi sufletul, şi trupul meu
Servească̆n veci pe Dumnezeu.

O, de-aş avea... (I)

4

Cânta-voi imnuri Ţie,
Doamne,
Cât voi putea rosti cuvânt;
Şi jertfa bucuriei mele
Ţiaduc cât voi fi pe pământ.
Când buzelemi nor mai
putea,
Suspinul meu Tea lăuda!

